

تأمین مالی خارجی (بخش چهارم) قراردادهای بیع متقابل



قراردادهای بیع

متقابل (Buy Back)

این قراردادها عموماً در طبقه قراردادهای خرید خدمت دسته‌بندی

می‌شوند و شرکت سرمایه‌گذار خارجی کلیه وجوه سرمایه‌گذاری همچون خرید، نصب تجهیزات، راه‌اندازی و انتقال تکنولوژی را برعهده گرفته و پس از راه‌اندازی به کشور میزبان واگذار می‌کند. بازگشت سرمایه و همچنین سود سرمایه شرکت سرمایه‌گذار از طریق دریافت محصولات تولیدی و پس از راه‌اندازی طرح صورت می‌گیرد.

پرداخت‌ها به صورت نقدی و غیرنقدی امکان‌پذیر می‌باشد و طرف خارجی علاوه بر تأمین مالی طرح در بیشتر موارد مسئولیت اجرایی و مهندسی، سفارشات، ساخت و نصب، انتقال تکنولوژی، آموزش و راه‌اندازی را نیز متعهد می‌گردد. در حقیقت در این نوع قراردادها با یک پیمانکار عمومی روبرو هستیم و طرف داخلی نظارت فنی و مالی پروژه را بر عهده خواهد داشت

برخی ویژگی‌های قرارداد بیع متقابل :

۱ - ملاحظات حقوقی به صورت ویژه می‌بایست لحاظ گردیده و شامل مواردی از قبیل حاکمیت قوانین طرف داخلی بر قرارداد، حکمیت و روابط ارزی فی‌مابین، اعمال حق کنترل و نظارت فنی و مالی،

بازپرداخت صرفاً از محل تولید و کنترل کامل طرف داخلی پس از رسیدن به تولید گردد . همچنین به حداکثر رسانیدن مشارکت امکانات تولیدی ، مهندسی و اجرایی داخلی می‌بایست مدنظر قرار گیرد.

۲- پس از پایان دوره عملیات اجرایی پروژه ، راه‌اندازی تولید و شروع تولید ، کشور (و یا شرکت) میزبان کنترل عملیات را برعهده گرفته و مسئول تأمین هزینه عملیات جاری خواهد بود . همچنین پس از پایان دوره و پرداخت اصل ، بهره و سود سرمایه‌گذاری‌ها ، پیمانکار دارای هیچ‌گونه حقی در پروژه نخواهد بود.

۳- نرخ بازده سرمایه‌گذاری نسبت به روش فاینانس بالاتر بوده و معمولاً حدود ۲۰ % می‌باشد.

۴- ریسک در این نوع قرارداد متوجه هر دو طرف می‌باشد و به‌طور عمده طرف خارجی با ریسک بیشتری روبرو است.

به‌عنوان یک اصل بدیهی می‌بایست اظهار نمود که هیچ قراردادی به‌خودی‌خود خوب یا بد نیست و اصولاً قرارداد تنها چهارچوب و قالبی برای تقسیم منافع (و در برخی موارد ضررهای احتمالی) ناشی از یک همکاری مشترک می‌باشد . کلیه قراردادها دارای نقاط قوت و ضعف متفاوتی بوده و از جهاتی منافع یک‌طرف را بیشتر و یا کمتر تأمین خواهد کرد

